

איכתבי לציפי

אותי הם ממש מזועזעים...
 „או ככה. אינני מחפשת אחד יפהתואר, כי אם יפהרנפש. היודע להבדיל בין בחורה כנה ואמינית לבין סתם פריחה (מה יש רק פריחות יש זכות קיום?). נסיך הלומותי האלמורני יכול להיות מושבניק / קי בוצניק / עירוני / עולה-חדש / ותיק / רווק / אלמן ואפילו גרוש + ילד בגילאים שבין

מוכרחה להגיד לכם שזה נגע לליבי, כל המיכתבים וקריאות הטלפון המודאגות האלה שהתי עניינו בשלומי, ולא נעלמותי ומה קרה למדור שלא ראה אור כמה שבוועות. תודה לכולכם. והנה אני כאן עט:

אבוי לטיפשים

(1/59) שמתלוננת על החורף הקר והאימים הזה שמתמשך ומתמשך בלי סוף.

היא קלעה למחשבות ליבי כשכתבת: „לפי ההתחלה הונו את בטח חושבת שאני איזו בתולה זקנה, שמנה ומכוערת, היושבת בבית כל הימים והי לילות, סורגת סודרים, רוקמת גובלנים ומפות ומחכה בלב חרד לאביבה המאחר לבוא.“ או לא. זה לא זה. „הבעיה שלי היא בדיוק הפוכה. אינני בתולה זקנה, שמנה ומכוערת, אלא שובבה גדולה בת 16, שאפילו אומרים עליה ש היא יפה למרות שאני לא מסר כימה עם זה כל כך. מחזורים לא חכמים לי. אפילו יש יותר מדי. אבל, כמו שאמרים, מרוב עצים לא רואים את היער. כך שהייתי מוכנה להחליף את כור לם באחד, יחיד ומיוחד.

הייתי רוצה אותו נחמד, אוהב להשתולל ולהשתגע ולא לעשות חשבון עם מה שאנשים אומרים ומרכילים. לעשות מה שבא, כי זה הכי בריא. ואוי ואבוי אם יהיה טיפש, כי אני שונאת טיפשים.“ אמרה מה שאמרה והתנופפה לה במחול למנזרת ריקודים. אבל לא זה מה שישבור אותנו.

בלי רעיונות מקוריים

אינטרמצו טלגרפי: (2/59), אחרי חצי שנה ביו.אס.איי. הענקית, היפה, הגדולה, הנייר תה פתאום קטנה עליו. או ירד תל-אביב. באופן כללי הוא 23/182, נאה ופתוח להצעות מכל הגילאים, את כל החוכב מות והרעיונות המקוריים ש אנשים נהוגים לכתוב במכתב בים למדור הזה הוא מציע ש תחליפו ביניכם, בלי לשתף אחרים. אגואיסט.

ס.א.ו.ס.

את קריאת הס.א.ו.ס. הנאוושה הזאת קלטו האנטנות שלי מ (3/59): „נשבר לי. אני כמו נר בודד של חנוכה שנכבה לו השמש. החברות נגמרות לי. הן נישות. אות. ליג חורפים עצובים. בת קשת. נמאס לי מכל הדון זין אנים שמחפשים טרף קל. נמאי סים עלי הפוחלצים השמנים, הקרחים הזקנים אשר מציעים את עצמם מעל מודעות השידור חים בעתון וברוב חוצפתם עוד כותבים על עצמם „נאה“ וב דביבות ליבה אפילו מוסיפים לעצמם כמה ס"מ גובה ומורידים מגיין שנים משנותיהם.

למי שצריכה הסברים — יש! אחרי שהשתחררתי מה סדיר הקמתי מפעל שכיום הוא משגשג מאוד. כאשר ראיתי שהמפעל יכול להמשיך ולגלגל את עצמו גם כאשר אני תורם לו 24 שעות ביממה, החלטתי נדבתי לשנה שירות בצה"ל. למה עשיתי זאת? מפני שבי מקצועי הצבאי אין מספיק מומחים ואני אחד המעולים. מה שמתבקש עכשיו לשאול זה, אם זה כל כך טוב, למה זה כל כך רע? גם על זה יש תשובה: „בתקופת שירותי הכרתי אמנם המון בחורות, חיללות, שכמה מהן נתמדות מאוד. אבל כאשר מסיימים תקופה צריך ליצור קשרים חדשים ודרכך אוכל אולי להגיע אל כאלה אשר כמעט בטוח שלא הייתי מגיע בלעדריך.“

היכן נעורי?

זאת כנראה העונה שבנות ה-16 מתחילות להבשיל. אחרת אני לא מבינה את ההצפה הי זאת של המכתבים. קחו את (6/59), למשל, המצטטת מבוגרים שאמרו לה כי „הנ עורים הם התקופה היפה ביותר בחיי אדם.“ והיא זקוקה למשהו שיוכיח לה זאת הלכה למעשה. וכדי שלא יקנה החול בשק, הנה מעט פרטים: בת 16, נחמדה, עיניים שחורות ושיער חום. 160 ס"מ ו-48 ק"ג. כמעט כמו דינה ברזילי מהשיר.

מיכתב פרס

לנשום את הגלים בירושלים צריכה אותך ולא את הכסף שלך. לא את הוויך המפורסמים והאמידים. צריכה שתהיה חכם וחושב הרבה. שיהיה בך תוס כמו בי, שיהיה בך רצון לחיים יפים וטובים יותר. שתבין שגם לטייל בגשם בליל ישישי יכול להיות יופי של בילוי, או לטייל לאורך הים ולנשום את הגלים. או לא חשוב מה שנעשה, העיקר שיהיה קשור בנו בלבד. שתבין שלהכין ביחד אוכל בימים שתבוא לבקר כאן, יכול להיות יותר נהדר מלשבת במסעדות-יוקרה ולבזבז רגעים יקרים של ביחד על מבטים על כל יוצא ונכנס.

אשמח אם תאהב את הביטלס, את מתי כספי וטובים אחרים. אבל זה ממש לא מה שישנה. ירושלים טובעת מערב לחלוץ הרטוב בכתוס-ירוד ועוד מיליון צבעים. עוד מעט חושך. צריכה לגמור את התרגיל בפיסיקה, ללכת לסופרמרקט, לגשת למעבדה. צריכה להפסיק לעשן. וגם צריכה אותך. ואולי בעצם רק אותך.

אם קלטת אותי עד פה, אז דע עוד כמה דברים: בת 21. סטודנטית. נראית? שפוט בעצמך. והכתובת היא: מכתבים לציפי, ת.ד. 136, תל-אביב, עבור (10/59).

מכתב פרס השבוע מוכה את שולחו בשי — חבילת תמרוקים ומוצרירופי של חברת הדס בשווי של 200 ל"י. הפרטים נשלחים לזוכים בדואר.

מיפגש-עיוור על מיפגש-עיוור מוכן ללכת (8/59), אבל לא בעיניים עצור מות. יש לו להציע „מצב רוח טוב כמעט תמיד. נמשים על הפנים, קפריזות ושגעונות.“ למשל, רחיצה לילית תפאומית. או טיול ברחובות העיר בשי תיים לפנות בוקר. מסע עם

לי. הוא כבר מתחיל להתאהב בך. עכשיו, כשאתם יודעים כבר הכל האחד על השני, זה יהיה מיפגש-עיוור על הכייסאק. ★★

בודד בלונדון כמו בכל שבוע ביום המישי. רץ (9/59) לאוקספורד-סטיישן

בלודית מעדיפה בלודיני

המוזה נחתה על (4/59) בלי אזהרה מוקדמת וזה מה שקרה: „לאורך כל החוף ובשמיים מוצאים רק שמש שוקעת, חול, צדפים ומים. שם על הסלע יושבת בת שש-עשרה ומביטה בשקיעה. היא שומעת לחשושי גלים מתלחלחים אלי חוף ודבר מה קורא לה לרוץ. הוא קורא לה. היא קופצת ומדלגת מעל הסלעים, מרחפת על קרקע החול בקלילות, בגיוס המשושפות של השביעות.

„וקצת קר, כי כבר סתיו. „והיא רואה את הנער, גבר שלה, תמיר וחסון, בעל תלתלי זהב גדולים ועיני תכלת משגעות. היא ממהרת לקראתו והנה היא מגיעה... והופס — ישר אל בין זרועותיו, והוא מחבק אותה בזרועותיו החסונות, מצמיד נשיקה שהיא חיה ולשפתיה האדומות, פורע את שרפה הבלונדיני ומביט בעיניה החומות. והיא מכרזרת סביבו כילדה וחובקת אותו בזרועותיה הקטנות.

„הוא חתיך והיא יפה. היא זה אני והוא זה אתה! „ואם אתה חושב שחוף מיופיך אתה יכול גם להציע לי אופי טוב, שזוכמה והבנה רבה, פתיחות לשמיעת בעיות ושירים לפעמים; ואם אתה גר בתל-אביב וכוה אחד שיוודע לתת אהבה; ואם אתה יכול לסבול ואפילו לאהוב. אחת שהיא ביופי של תנועת-ינעור; אם אתה נער בשמינית, תשיעית או חייל צעיר ובכלל אינך תפוס — אז נלה את עצמך אלי.

„עוד דבר קטנטן: אני זקוקה באופן מיוחד לפלפריס (כאלה יש לי הרבה). פרפרים נולדו להיות חופשיים.“

אחרי כל זה היא מאחלת לאלה שינסו „בהצלחה“. וזה מפני שבשלב זה היא לבד. והמאחר יתחבט.

הפינק סלויד אל תוך הלילה בתוספת כמה סנדוויצ'ים וכי. מחפש מישהי שתהיה בראש אחד איתו. שתהיה להם שפת-קוד משותפת. כזאת שלא נבי הלח מהומור מקאברי. „ומעל לכל היא צריכה להיות פק חית ובעלת מוח אנליטי. כדי שתוכל להיות משקל נגד רצני ני למאבק אינטלקטואלי ורגשי שיתפתח בינינו.“ וכשהוא כר חב שורות אלה, כך הוא מגלה

בלונדון, כדי לרכוש את הגיליון האחרון של העולם הזה. „לי שימחתי נוכחתי שעולם כמיג' הגו נותג: הכל כרגיל. אפילו רהל המרחלת. וכשהגעתי לי מדורך. חשבתי: בעצם, למה לא? „ובכן, ישוב לי בלונדון ירדה מזה שיבעה חודשים, ומת מגעגעים לארצנו. אז אם מישהי תכתוב אלי, זה יגביר את הקשר.

כמעט בן 23, לומד פה קולנוע. מת על מל ברוקס והי אהים מארקס (הומור שיגעון) וכן על וודי אלן. מת גם על מוסיקה. חצי מכספי מבוזבז על קונצרטים של כל מיני להקות. חוץ מזה אני לא יפה במיוחד אבל מה, רגיש, כמו שאומרים. אשמח לענות לכל מי שתכתוב לי.“

ומי שטורחת בערבי-שבת, אולי ימצא לה מקום לישון בלונדון בשבת.

מיכתבים לפירסום בכדי יש להפנות לכתובת „מיכ' הביים לציפי“, ת.ד. 136 תל-אביב. מיכתבים למכתבים במדור יש לשלוח במעטפה כפולה. על המעטפה החיצונית יש לרשום את הכתיבת הני. על גבי המעטפה הר פנימית, מבוטלת בבול של 55 אגורות, יש לרשום את מיספרו הסידורי של המכר, תב, רצוי בסיפרות קטנות, בפנית המעטפה.